

# Delikanlı Yüregim

– Sefa Keskin · 12 Temmuz 2018

---

Zar zor duruyorum belki ayakta sanki yıkılacakmış gibiyim  
Telefonum çalsa cebimden çıkartıpta açacak mecalim kalmamış  
nefes almayı bile zar zor becerebiliyor bir hale düşmüşüm  
tren rayları gibiyim tek istikamet var ama istasyonum yok

tek ayağım çukurda sevdiğim çıkartacak dostum kalmamış  
afallaya afallaya konuşuyorum cümleleri sanki;  
okula yeni yazılmışta alfabeyi öğrenen bir çocuk gibiyim  
o çocuk alfabeyi bense bana bıraktığın acıları çözüyorum

ağzım çamur yalamış gibi tatsız ruhum kaybolmuş gibi mutsuz  
zerre tadım tuzum kalmamış hayata bağlayan pek fazla birşeyde yok  
sığınacak kapımı gidecek yolumu kestiler yağmaladılar yüreğimi  
çırıl çıplak bıraktılar ortada duygularımı linç edip

oysaki aklıma senden başka kimse gelmiyor şu lanet olası dünyada  
birde hiç derdim yokmuş gibi sende çekip gittin dünyadan  
gözlerim ağlamaklı oturuyorum kuytu köşede sesimi kimse duymuyor  
halbuki fırtına feyad kopuyor şu delikanlı yüreğimde.